

Sana Meftun Olarak Naat Ödüllü Şiir

– Rabia Barış · 22 Ekim 2012

Bu gün ödül alan bir şiirimi şiir dostlarımla paylaşmak istedim

SANA MEFTUN YÜREĞİM (NAAT)

Canıma cânan bildim, aradım durdum seni,
Şu yaralı kalbimle daha bekletme beni.
Gülün özü sen dedim, senden medet bekledim,
Aşkınla kavrulayım buram buram yak beni,
Canıma cânan bildim, aradım durdum seni.

Hani Mecnun çöllerde arar ya Mevla'sını,
Ben de senin hüsnünde aradım ziyasını.

Sen karanlık dünyamı aydınlatan âli nur,
Sende sarsılmaz iman, sende en güzel sürur,
Ey gönüller sultanı, ey benim kurtarıcım!
Köle, sultan, her canlı senle yan yana durur.
Sen karanlık dünyamı aydınlatan âli nur.

Her sabah rayihanı getirsin seher yeli,
Hasretin kucağında ağlarım deli deli.

Seninle güldü cihan, güller seninle güldü,
Sensiz açan güllerin yine boynu büküldü,
Ashabın gözbebeği, Rahman'ın elçisiydin,
Kötü hal, kötü amel sapır sapır döküldü,
Seninle güldü cihan, güller seninle güldü.

Bir hayal gibi geçtim, geçtiğin her sokaktan,
En uzun gecelerde seni diledim Hakk'tan.

O, yüceler yücesi, mührünü sana bastı,
Cennetin kapısına senin adını astı,
Hem kulum, hem resulüm diyerek övdü seni.

Makam-ı Mahmut'unda seni görmeyi kasti,
O, yüceler yücesi, mührünü sana bastı.

Öyle sevdalandım ki, sevdanın ötesinde,
Sesini arıyorum akan suyun sesinde.

Sen Ahmet, sen Muhammet, sen gönüller sultanı,
Sen peygamber-i zişan aydınlattın dört yanı,
Nurunla kucaklaştı yerler, gökler, melekler,
Sevginle pekiştirdim içimdeki peymanı,
Sen Ahmet, sen Muhammet, sen gönüller sultanı.

Kanat çırpan bir kuşum ruhumun çatısında,
Hala beklemekteyim şefaata kapısında.

Ey kadri yüce Resul, sana meftun yüreğim,
Sarıldım sünnetine, sen sarsılmaz direğim.
Peygamberim, rehberim, dünyada yoktur eşin,
İki cihan güneşi, sensin benim ereğim.
Ey kadri yüce Resul, sana meftun yüreğim,

Bin kere daha gelsem şu yalancı dünyaya,
Her daim şükrederim seni veren Mevla'ya.

Sendin masum kızları alan toprak altından,
Kıymetliydi her sözün, kıymetliydi altından,
Toprağa diri diri gömülürken yavrular,
Kızını saklayanlar iniyordu tahtından,
Sendin masum kızları alan toprak altından.

On dört asır evveldi gelişin peygamberim,
Dün gibi taze sevgin, kurtarıcı rehberim.

Aydınlık şafaklarda, karanlık çekip gitti,
Kükreyen Ömer bile önünde eman etti,
Daim kadim dostundu, ol Ebubekir Sıddık,
Ali, Osman ve dahi niceler iman etti,
Aydınlık şafaklarda karanlık çekip gitti.

Yağmur damlası gibi tutundum yağan kara,
Sana götürsün diye sarıldım rüzgârlara.

Mekke, o kutlu şehir, senin doğduğun yerdin,
Orda yıkıldı putlar, akıllar suya erdi,
Orası Kabetullah, İbrahim'den bu güne,
İlahi kudretiyle Hakk sana görev verdi,
Mekke, o kutlu şehir, senin doğduğun yerdin.

Erenlerin yolundan varabilsem yanına,
Huzurda nail olsam o sonsuz ihsanına.

Sen ki Cebrail ile okurdun duaları,
Hala şahitlik eder, Hira'nın duvarları,
Hatice'yle yıkıydın cehalet kalesini,
Şerha şerha yanardı Kâbe sevdalıları,
Sen ki Cebrail ile okurdun duaları.

Aşkın abidesiydi -Üveys- Veysel Karani,
Var mı böylesi âşık, nerde bilmem ki hani?

Münevver şehir derler senin olduğun yere,
Öyle bir sevgisin ki sevenler dalar bahre,
Bir zaman göç etmiştin Şehriyar Medine'ye,
Müslümanlık oradan yayıldı pare pare,
Münevver şehir derler senin olduğun yere.

Acep yollar mı tutuk, neden varamıyorum,
İftirakım çok benim, artık duramıyorum.

Gönlüme otağ kurdum seni sende bularak,
Sevginle yaşıyorum sana hayran olarak.
Sen getirdin cihana kurani hem sünneti,
Miraca çıkıyorken seni götürdü burak,
Gönlüme otağ kurdum seni sende bularak.

Pul pul oldu gözümde, döküldü dağ, çöl, vaha,
Sana kavuşmak için yalvarırım Allah'a.

Rabia BARIŞ